

โกรกกะทิง

- ๔๐ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาวดี
วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงปิ่นยังคงยืนกันอยู่อีก ๔ - ๕ นัค แล้วก็เจียบ)

พิน ไม่ควรเลย ถ้าไม่คันทุรังแบบเสียใหญ่ ก็คงจะหายใจได้อีกหลายวัน เฮ้ย แป้น ลาก
ขึ้นมาจากน้ำ เอาไปวางใจบนหาด ..นั่น..ยังงั้น..ยังงั้น ..ตายแน่ไหมวะ

แป้น ไม่เห็นกะคิกนี่พี่

พิน มันจะกะคิกยังใจ มีอกุเคยมีคเมื่อไหร่ ห่างเพียงห้าวาเท่านั้น ขอข้าคุณน้ำเจ้านาย
หน่อย (เดินไปค) แหม ตายแล้วยังอุคสำหิมอีกแะ ..ก็รู้ ..หนึ่ง ..สอง..
สาม ..นัคที่สี่ลากคไป สามรุเข้าหน้าอกทั้งนั้น ไม่มีทางหอรอกรับนาย ก็รู้กันอยู่แล้ว
ไอพินไม่เคยพลาดเลย ..เฮ้ย พวกเราช่วยกันหน่อย ..ลากเอาไปไว้โคนไม้ที่
ทิ้งให้ตากแดดก็สงสาร ไปสวรรคเจอะนสนาย..อยู่สวรรคสบายกว่า..ไม่ต้องค้ำปิ่น
ก็มีกิน อ้อ..ทานขุนครับ..เอะอะมากไปหน่อยนะครับ..ผมก็มีอโวไปหน่อย..ว่าจะ
กะคิกนัคเคียว ..ล่อเข้าปั้งหลายนัค

ขุนเสนา คิมาก นายพิน คัคสินใจเค็คชาคคิ เสียของลือมันบ้า จะเอาแต่ใจตัว ไม่คคถึงอกคนอื่น
ตายเสียก็คิ

พิน ผมทาร์จมากไปไหมครับ

ขุนเสนา ทาร์จอะไรกัน ลือช่วยชีวิตคนอีกตั้งสิบกว่าคน ขึ้นท่าตามเสียมัน พวกลือก็คังไม่ได้
กลับบ้าน

พิน เราไปกันหรือครับ

- ขุนเสนา ไปก็ใช่ แต่ว่า...นี่..ขอหารือ निकเถอะ (เดินไปหาพันและพูดเสียงเบา)
 เจ้านรามีเงินข้าวฟัรมานานแล้ว เอมันโยนทะเลเสียเป็นใจ ชื่นเอาเข้ากรุงเทพฯ
 มันก็เป็นพยานในงานเราตายหมด
- พัน ออ ผมเก็บมันแน่ครับ มันเห็นผมยิงเสีย ถ้ามันไปพูดที่กรุงเทพฯ ผมก็แย่
- ขุนเสนา นั่นซี ก็เก็บมันเสียก็แล้วกัน เก็บด้วยปืนก็ได้นี่นายพัน ไปงัดเขี่ยมันกันนอนยังพันเผ้า
 โกรธกะทิ้งสบายไปเท่านั้นเอง
- พัน แต่เอาไว้มาก่อนเถอะครับ เอาไว้เป็นโล่ห์ ไม่รู้ว่คำรวจเขาจะตามเราไปไหม
 ผมว่าโยนทะเลมันไม่ยากหรอกครับ จวนถึงฝั่งค่อยโยนก็ยังได้ ถ้ากลัวไม่ตาย ยิงเก็บ
 เสียก่อนก็ไม่เห็นยาก บ่อยเป็นธุระของผมเถอะครับ ผมไม่เอามันไว้ให้หนักเรือหรอก
 คิแล้ว เอารอไว้ที่นั่น จวนเข้าฝั่งก็ได้ อ้วมอบลือก็แล้วกัน
- ขุนเสนา
- พัน ไว้ใจผมเถอะครับ ไปหรือยังครับ รีบเปิดกันดีกว่า

(เสียงสวบสวบ โกรธกับจำเผล่ออกมาจากพุ่มไม้)

- โกรธ เคียวก่อน ไอน้องชาย พุ่กันก่อน

(เสียงปืนระเบิดขึ้นหนึ่งนัด)

- โกรธ อย่าควักปืน ลือไม่เร็วเท่าอ้วหรืออ้วชักปืนไว้ก่อนแล้ว เห็นไหม
- พัน คุณ ...คำรวจหรือ ?
- โกรธ ตามขุนเสนาเขาๆ เขารู้จักอ้วคิ
- พัน คุณจะเอาอย่างไร
- โกรธ จับลือนะซี ทุกคนยกมือขึ้น ท่านขุนด้วย ต้องให้เขี่ยด้วยหรือครับ นี่ เห็นไหม
 พวกคิเห็นไหมว่าอ้วถ้ออะไร อ้วกะคิกินวนคิเกี้ยว ลือสืบทว่าคนไม่มีเหลือนแน่
 ระวังนะ โครผิดสังเกตนคิเกี้ยว ตายแน่ ๆ เอ้อ จำ เร็วเข้า เก็บปืนให้หมด
 โน่น โยนไปกองไว้ที่ศพเสียเล่า เร็วซี บ๊ะ มัวจุ่มง่ามอยู่ได้ เออ โยน ๆ ไปก็แล้วกัน

โน้มน้ำมือไอพวกนี้เท่านั้น อ้อ คบประเพณีมันคู่ทุกกระเป๋าค้วนนะ อย่าให้มันเม้มอะไรไว้
 เราจะแย ..ว่าไง ล้อซัพินไม่ใช่หรือ ..อีวู้จก็ล้อมานานแล้ว รูปถ่ายล้ออีวู้มีแย..
 ล้อยิงปืนไม่เลวนะเมื่อกี้ เสียเล่ากว่าไปเลย ..เฮ้ย หมอนั้น..เดียวตายไม่รู้ตัว..
 บอกว่าอย่าซัพิน ..ยืนตรง ๆ..อย่าเขื่อนเป็นอันขาด ล้อยังไม่ควรตายเลย..
 อย่างแพบก็ยี่สิบปีเท่านั้นเอง..อ้าว..กัปตัน (ตะโกน) เร็วเข้ากัปตัน..ตำรวจ..
 ทุกคนวิ่ง..เอ๊ะ รู้ไค้ยังใจ..มาพอดีทีเดียว เร็ว ตำรวจ เอกกัญแจมือใส่เข้า..เอา
 ไอ้พันก่อน ..ซุนเสนาควายนะ..ขอโทษนะครับท่านซุน..ผมไม่ได้กัญแจมือก็ไม่เหมาะ
 มันจะผิดธรรมเนียมไป..เร็วเข้าซิ..ใส่ให้หมดทุกคน กัญแจมือไม่พอหรือ..โน่น..
 ลงไปในเรือ..เอาเชือกมามัดไพล่หลังให้หมดทุกคน..มัดให้แน่น ๆนะ..นั่น..ยังงั้น
 คีแล้ว..ก่อนมันไปยืนอยู่กลางหาด..ให้ยืนห่าง ๆกันหน่อย อย่าให้จับกลุ่ม..นี่ จ่า
 กุมไว้ให้ดี อย่าเผลอนะ..ใครรวนจัดการไค้เลย..เอ๊ะ นั่นคุณหลวงกับคุณมัยก็มาด้วยรี
 คุณเก่งมาก คุณไกรสร สองต่อสิบ สิบกว่าเสียด้วยซี

หลวงเทพ

ไกรสร

หลวงเทพ

ไกรสร

หลวงเทพ

ไกรสร

คมัย

ไกรสร

ทำไมจะไม่รู้ ..ก็ยิงกันแปดประทัด

อ้อ นั้นนายพันเขายังอสังเสียเล่าครับ

อ้าว เสียเล่าจอกไปแล้วหรือ สบายหน่อย นี่ คุณรู้ไหมว่า ทำไมเราถึงไค้มาได้เร็ว
 อย่างนี้ กัปตันชวนพวกเรามาคุมมา พอมาถึงตรงเนินนั้น ก็ได้ยินเสียงปืนยิงกันใหญ่
 ก็เลยวิ่งลงมาชายหาดนี้

พอดีเชียวครับ ผมกำลังหนักใจอยู่เทียว สองคนกับจ่า มันคงสืบว่าคน
 แล้วพันราเล่าคะ

เออจริงซี ผมมัวเก็บเจ้าพวกวานรนี่เพลินไป เลยลืมคุณนรา คงอยู่ในเรือนั้นแหละครับ
 เรารีบไปคุยกันดีกว่า

(เสียงท่องน้ำไปที่เรือ เสียงปืนขึ้นเรือ)

ไกรสร นั้นใจ คุณนรา ถูกมัดอยู่ข้างล่างที่ห้องเรื่อนั้นแน่... เร็ว ปล่อย ลี้อลงไปแก้เชือกที่
แจมลี้อลงไปควย เขียว อ้าวลงตอน

(เสียงโศกลงพื้นดังคืบ)

ไกรสร คุณนรา นี่พวกเรา... ปล่อย... แก้วที่อุกปากออกเสีย แจมเอามันนี้ตัดเชือก... ออกแล้ว
คุณนรา... ใจเย็น ๆ... พันทุกซกัณฑ์

นรา (เสียงแหบ) น้ำ .. น้ำ..

ไกรสร เร็ว แจม ลี้อไปคักน้ำจืดในถังนั้นมาเร็วเข้า... เปนใจครับ คุณนราคุณพุทไม่ไคหรือ
..ไม่เป็นไร..อย่าพุท..ทนอีกนิด..คุณลมัยกับคุณหลวงเทพก็มา ..คุณปลดอกภัยแน่
ครับ..ไม่ต้องพุท..คุณอยู่เฉย ๆดีกว่า..นี่ครับ น้ำ คิมเสียหน่อย ช้าๆ นะครับ..
อย่าคิมว่/ มากมายอย่างนั้น..ค่อย ๆคิม..คิมมากเดี๋ยวคุณจะแย..เอาละครับ
พอที เขียวค่อยคิมใหม่..ขึ้นไปบนบกดีกว่าคุณ..ไต่ห้องเรื่อนี้..อากาศแย..แจมช่วย
กันหน่อย..ปล่อย ช่วยแจมอุมซี..เอ้า คอย ๆอุมขึ้นไป..เดี๋ยว อ้าวขึ้นไปรับข้างบน
เดี๋ยวก่อน ไม่ต้องรีบร้อน..เอ้า..ส่งมา..ทนหน่อยคุณนรา คุณไม่ต้องออกแรง..
ปล่อยให้ผมลากคุณขึ้นมาได้แล้วกัน..น่าน...ยังงั้น..เอาละครับเรียบร้อยแล้ว (ตะโกน)
ตำรวจ..อ้อเชิด ลี้อมาช่วยแบกคุณนราไปที่หาดหน้า..เออ ลี้อตัวคอยใหญ่หน่อย..
เร็วเข้าซี

(เสียงลุยน้ำ)

หลวงเทพ (ตะโกนมาจากหาด เสียงไกล) แบกมาที่ไคคนไม้

ไกรสร เชิด แบกที ๆนะ..โน่น..เอาไปไว้ที่ไคคนไม้โน่น (ตะโกน) คุณลมัยครับ ช่วย
พยาบาลคุณนราควย..อย่าเพิ่งให้พุทอะไรมา..อย่าให้กินน้ำมากเกินไป..คุณนรายัง

พูดไม่ค่อยได้..ผมจะต้องตรวจดูในเรือนี้ให้เรียบร้อยก่อน..เดี๋ยวผมจะตามไป..

(หันมาทางผอย พุดเสียงขรรคมคา) นี่ ผอย ไอ้พวกนั้นมันลอคเกือกหมดทุกคน..

ตื่นเปล่าทั้งนั้น มันไม่ได้เกือกในเรือ..ล้อตรวจรูองเท้าทุกคู่ที่กองรวมกันอยู่ที่ข้างล่าง
นั้น..ดูว่าข้างไหนมีรอยแหงที่สนบ้าง ..มันมีอยู่ข้างหนึ่งที่มีรอยแหง..คู่ให้..แจ่ม
ช่วยคุณว..คู่ให้ละเอียคนะ..สงสัยก็โยนขึ้นมา..อ้าวจะช่วย

(เสียงเล็กรองเท้าดังกุกกัก เสียงไกรสรเดินไปมา)

ไกรสร

ว่าไง เจอไหม..นั่นไง..ข้างนั้นนะ..รูปร่างเป็นผู้ดีหน่อย..คงใช่แน่..อ้าว..ไม่มีหรือ
คู่ข้างนั้นซี..แน่ ..มันกองสุมกันเป็นภูเขาเลากาทีเดียว

แจ่ม

รองครับ..นี่ครับ..ข้างนี้ มีแหงครับ

ไกรสร

ส่งมา ..อ้าวคุณเอง..(รับมาตรวจ) ใช่แล้ว..ไอ้ข้างนี้แหละ..นี่มันหนังอะไร..
หนังหมูเสียด้วย..ไม่ได้ถูกน้ำมันสียนาน..เอาละ..ขึ้นมารถะ..เร็ว เอาไปที่บนหาค

(เสียงโศกลงน้ำ ท้องน้ำไปหาค)

ไกรสร

จำ ล้อลงไปสวมเท้าเสียเดี๋ยว..(เดินไป) อ้าวว่าคงเป็นของไอ้เสียนี้แน่..เออ..
ลองสวมดู..ล้อขกขามันขึ้น..อ้าวจะลองสวมดูเอง..เอะ ไม่ได้เรื่อง..เสียมันตื่นเด็ก
นิกเดียว..ไอ้มันสำหรับคนตื่นโ..เอาไปลองพวกนั้นดู..ลองนายพันก่อน (เว้นระยะ
เดินเข้าไปหานายพัน) ของใคร ของล้อไซ้ไหม

ไกรสร

ไม่ใช่

ไกรสร

ไม่ใช่ของล้อ ลองสวมดูก่อน (หอคระยะ) บ๊ะ..ไม่ยกเข้า..ไอ้ล้อมันตื่นโพิลิก
ยังกะตื่นยักษ์..ทีนี้จะเอาใครลองละ..เอาขุนเสนาดีกว่า..พี่ขุนครับ..ลองหน่อย..
ลองให้ผมดูหน่อย..นี่ของพี่ขุนไซ้ไหม ?

ขุนเสนา

ไม่ใช่

ไกรสร

อย่าเพ่อปฏิเสธเร็วนัก รู้ไฉนใจว่าไม่ใช่ นี่ ผมจะบอกให้ รองเท้าข้างนี้มีรอยเท้า
ที่สน รอยเท้านี้เหมือนกับรอยที่ผมได้ไว้ใต้หน้าต่างคุณว่อง คนฆ่าคุณว่องมันสวมรอง
เท้าข้างนี้ ฆ่าแล้วมันก็เป็นที่นี้ ราน้ำลงมาจากหน้าต่างห้องน้ำของคุณว่อง มันเหยียบ
ลงไปบนดิน ดินมันเปียก ก็เลยทิ้งรอยไว้ รองเท้าข้างนี้จะพิสูจน์ว่า ใครเป็นคนฆ่า
คุณว่องตาย ท่านขุนรู้ไหมว่ามันเป็นรองเท้าของใคร

ขุนเสนา

ผมจะไปรู้ไฉนใจ แต่ไม่ใช่ของผม

ไกรสร

ไม่ใช่แน่หรือครับ เอ้า งั้นสองใส่คู่ เร็ว แจ่ม ยกขาท่านขึ้นขึ้น เอ้อ ฝอย ลองสวม
เข้าไป...เป็นใจ...พอคิใหม่

(คนครี)

โกรรกะทิง

- ๘๐ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรุมะโรทิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาวลี
วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงปิ่นยังคงยืนกันอยู่อีก ๔ - ๕ นัค แล้วก็เจียบ)

พิน ไม่ควรเลย ถ้าไม่ค้นหุ้รงแบบเสียใหญ่ ก็คงจะหายใจอีกหลายวัน เฮ้ย แป้น ลาก
ขึ้นมาจากน้ำ เอาไปวางใจบนหาด ..นั่น..ยั้งงั้น..ยั้งงั้น ..ตายแน่ไหมวะ

แป้น ไม่เห็นกะคิกนี้พี่

พิน มันจะกะคิกยังใจ มีอกุเคยมีคเมื่อไหร่ ห้างเพียงท้าวาเท่านั้น ขอข้าคู้หน้าเจ้านาย
หน้อย (เดินไปคู้) แหม คายแล้วยังอุ้คสำหิยอีกเฮะ ..ก็รู้ ..หนึ่ง ..สอง..
สาม ..นัคที่สี่ลากค้อไป สามรุเข้าหน้าอกทั้งนั้น ไม่มีทางหรรคกรับนาย ก็รู้กันอยู่แล้ว
ไอพินไม่เคยพลาดเลย ..เฮ้ย พวกเราช่วยกันหน้อย ..ลากเอาไปไว้โคนไม้ที่
หึงให้ตากแดดก็สงสาร ไปสวรรคเถอะนนาย..อยู่สวรรคสบายกว่า..ไม่ต้องค้ำปิ่น
ก็มีกิน อ้อ..ห่านขุนคร์บ..เฮะยะมากไปหน้อยนะคร์บ..ณนก็มือไวไปหน้อย..ว่าจะ
กะคิกนัคเดียว ..ล่อเข้าไปถึงหลายนัค

ขุนเสนา คีมาก นายพิน คักสินใจเค็คชาคคิ เสียของลือมันบ่า จะเอาแต่ใจตัว ไม่คิกถึงอกคนอื่น
คายเสียก็คิ

พิน ณมทารุณมากไปไหมคร์บ

ขุนเสนา ทารุณอะไรกัน ลือช่วยชีวิตคนอีกตั้งสับกว่าคน ขึ้นท่าตามเสียมัน พวกลือก็คงไม่ได้
กลับบ้าน

พิน เราไปกันหรือคร์บ

- ขุนเสนา ไปก็ใช่ แต่ว่า...นี่..ขอหารือ निकเถอะ (เดินไปหาพันและพูดเสียงเบา)
 เจ้านรมันกินข้าวปริมาณแล้ว เอมันโยนทะเลเสียเป็นใจ ขึ้นเอาเข้ากรุงเทพฯ
 มันก็เป็นพยานในงานเราตายหมด
- พัน อ้อ ผมเก็บมันแน่ครับ มันเห็นผมยิงเสีย ถ้ามันไปบอกที่กรุงเทพฯ ผมก็แย่
- ขุนเสนา นั่นสิ ก็เก็บมันเสียก็แล้วกัน เก็บด้วยปืนก็ได้นี้นายพัน ไปงัดเขี่ยมันกินนอนยังพันเผ้า
 โกรธกะทิ้งสบายไปเท่านั้นเอง
- พัน แต่เอาไว้มองเถอะครับ เอาไว้เป็นโล่ห์ ไม่รู้ตัวตำรวจเขาจะตามเราไปไหม
 ผมว่าโยนทะเลมันไม่ยากหรอกครับ จวนถึงฝั่งค่อยโยนก็ได้ ถ้ากลัวไม่ตาย ยิงเก็บ
 เสียก่อนก็ไม่เห็นยาก บ่อยเป็นธุระของผมเถอะครับ ผมไม่เอามันไว้ให้หนักเรือหรอก
- ขุนเสนา ค่ะแล้ว เอรอไว้ที่๗๗ จวนเข้าฝั่งก็ได้ อ้าวมอบลือก็แล้วกัน
- พัน ไว้ใจผมเถอะครับ ไปหรือยังครับ รีบเปิดกันดีกว่า

(เสียงสวบสวบ ไกรสรกับจาโลออกมาจากทึบไม้)

ไกรสร เตี้ยก่อน ไอน้องชาย ทุกกันก่อน

(เสียงปืนระเบิดขึ้นหนึ่งนัด)

ไกรสร อย่ากวักปืน ลือไม่เร็วเท่าอีวหรือ อีวชักปืนไว้มองแล้ว เห็นไหม

พัน คุณ ..ตำรวจหรือ ?

ไกรสร ถามขุนเสนาเขาดู เขารู้จักอีวดี

พัน คุณจะเอาอย่างไร

ไกรสร จับลือนะสิ ทุกคนยกมือขึ้น ท่านขุนด้วย สั่งให้เตือนด้วยหรือครับ นี่ เห็นไหม
 พวกลือเห็นไหมว่าอีวดีอะไร อีวจะคิกนิ้วนิดเดียว ลือสีกว่าคนไม่มีเหลือแน่
 ระวังนะ ใครมีคดสังเกตนิดเดียว ตายแน่ ๆ เอ้อ จ้า เร็วเข้า เก็บปืนให้หมด
 โน่น โยนไปกองไว้ที่ศพเสียแล้ว เร็วสิ บ๊ะ มัวจุ่มจุ่มอยู่ได้ เอ้อ โยน ๆ ไปก็แล้วกัน

ไม่มันพื้นมือโอพวกนี้เท่านั้น อ้อ คบประเพณีมันคู่ทุกระเป๋าค่วยนะ อย่าให้มันเม้มอะไรไว้
 เราจะแย ..ว่าใจ ลือซัพันไม่ใช่หรือ ..อ้าวรู้จักลือมานานแล้ว รูปถ่ายลืออ้อมีแย..
 ลือยังบินไม่เดวนะเมื่อกี้ เสียเล่าว่าไปเลย ..เฮ้ย หมอนั้น..เคียวตายไม่รู้ตัว..
 บอกว่าอย่าขยับ ..ยืนตรง ๆ..อย่าเขยื้อนเป็นอันขาด ลือยังไม่ควรตายเลย..
 อย่างแพบกียี่สิบปีเท่านั้นเอง..อ้าว..กับตัน (ตะโกน) เร็วเข้ากับตัน..ตำรวจ..
 ทุกคนวิ่ง..เอ๊ะ รู้ไฉนยังใจ..มาพอกีทีเคียว เร็ว ตำรวจ เอกกุดแจมือใส่เข้า..เอา
 โอพันก่อน ..ซุนเสนาควายนะ..ขอโทษนะครับท่านซุน..ผมไม่ได้กุดแจมือก็ไม่เหมาะ
 มันจะผิดกรรมนิยมไป..เร็วเข้าซี..ใส่ให้หมดทุกคน กุดแจมือไม่พอหรือ..โน่น..
 ลงไปในเรือ..เอาเชือกมามัดไพล่หลังให้หมดทุกคน..มัดให้แน่น ๆนะ..นั่น..ยังงั้น
 ก็แล้ว..ก่อนมันไปยืนอยู่กลางหาด..ให้ยืนห่าง ๆกันหน่อย อย่าให้จับกลุ่ม..นี่ จ้า
 คุมไว้ให้ดี อย่าเฉลยนะ..ใครรวนจัดการได้เลย..เอ๊ะ นั่นคุณหลวงกับคุณลมัยก็มาด้วยรี

หลวงเทพ คุณเก่งมาก คุณไกรสร สองต่อสิบ สิบกว่าเสียด้วยซี

ไกรสร รู้ไฉนยังใจครับ

หลวงเทพ ทำไมจะไม่รู้ ..ก็ยิ่งกันเป็นประตัก

ไกรสร อ้อ นั้นนายพันเขายังอสัยเล่าครับ

หลวงเทพ อ้าว เสียเล่าจอกไปแล้วหรือ สบายหน่อย นี่ คุณรู้ไหมว่า ทำไมเราถึงได้มาได้เร็ว
 อย่างนี้ กับตันชวนพวกเรามาตามคุณมา พอมาถึงตรงเนินนั้น ก็ได้ยินเสียงปืนยิงกันใหญ่
 ก็เลยวิ่งลงมาชายหาดนี้

ไกรสร พอกีเขี้ยวครับ ผมก็กำลังหนักใจอยู่เพียว สองคนกับจ้า มันตั้งสิบกว่าคน

ลมัย แล้วพันราเล่าคะ

ไกรสร เออจริงซี ผมมิวเก็บเจ้าพวกวานรนี้เพลินไป เลยลืมคุณนรา คงอยู่ในเรือนั้นแหละครับ
 เรายังไปดูกันดีกว่า

(เสียงทองนำไปที่เรือ เสียงปืนขึ้นเรือ)

โกธสร นั้นใจ คุณนรา ถูกมัดอยู่ข้างดังที่ทองเรื่อนั้นแน่ะ... เร็ว ปล่อย ลี้อลงไปแก้เชือกที่
แจ่มลือลงไปด้วย เอี้ยว อ้าวลงตอน

(เสียงโกลกลงพื้นดังทุบ)

โกธสร คุณนรา นี่พวกเรา...ปล่อย...แกวที่อุคปากออกเสีย แจ่มเอามันนี้ตัดเชือก...ออกแล้ว
คุณนรา...ใจเย็น ๆ...พันทุกซก้นที่

นรา (เสียงแหบ) น้ำ ..น้ำ..

โกธสร เร็ว แจ่ม ลี้อไปคักน้ำจึกในถึงนั้นมาเร็วเข้า...เป็นใจกรับ คุณนราคุณพุทไม่ไคหรือ
..ไม่เป็นไร...อย่าพุท...ทนอีกนิด...คุณลมัยกับคุณหลวงเพกมา ..คุณปลดอกภัยแน
กรับ...ไม่ต้องพุท...คุณอยู่เฉย ๆดีกว่า...นี่กรับ น้ำ คิมเสียหย่อย ซ่าๆ นะกรับ..
อย่าคิมวุต/ มากมายอย่างนั้น...ค่อย ๆคิม...คิมมากเคียวคุณจะแย...เอาละกรับ
พอที่ เอี้ยวค้อยคิมใหม่...ขึ้นไปบนบกคึกว่าคุณ...ไคทองเรื่อนี้...อากาศแย...แจ่มช่วย
กันหน่อย...ปล่อย ช่วยแจ่มอุ้มสิ...เอ้า ค้อย ๆอุ้มขึ้นไป...เคียว อ้าวขึ้นไปรับข้างบน
เคียวก่อน ไม่ต้องรีบร้อน...เอ้า...ส่งมา...ทนหน่อยคุณนรา คุณไม่ต้องออกแรง..
ปล่อยให้ผมลากคุณขึ้นมาแล้วกัน...น่าน...ยังนั้น...เอาละกรับเรียบรอยแล้ว (ตะโกน)
ตำรวจ...อ้อเชิด ลี้อมาช่วยแบกคุณนราไปที่หาดหน่อย...เออ ลี้อตัวค้อยใหญ่หน่อย..
เร็วเข้าสิ

(เสียงดูยน้ำ)

หลวงเพ (ตะโกนมาจากหาด เสียงโกล) แบกมาที่ไคคันไม้

โกธสร เชิด แบกสิ จุนะ...โน่น...เอาไปไว้ที่ไคคันไม้โน่น (ตะโกน) คุณลมัยกรับ ช่วย
พยาบาลคุณนราด้วย...อย่าเพิ่งให้พุทอะไรมา...อย่าให้กินน้ำมากเกินไป...คุณนรายัง

พูดไม่ค่อยได้..ผมจะต้องตรวจดูในเรือนี้ให้เรียบร้อยก่อน..เดี๋ยวผมจะตามไป..

(หันมาทางฝอย พุดเสียงขรมคา) นี่ ฝอย ไอ้พวกนั้นมันลอคเกือกหมกทุกคน..

ตื่นเปล่าทั้งนั้น มันไม่ได้เกือกในเรือ..ลื้อตรวจดูรองเท้าทุกคู่ที่กองรวมกันอยู่ที่ข้างดัง
นั้น..ดูว่าข้างไหนมีรอยแห้วที่สันบ้าง ..มันมีอยู่ข้างหนึ่งที่มีรอยแห้ว..คู่ให้ตี..แจ่ม
ช่วยคุณว้ย..คู่ให้ละเอียคนะ..สงสัยก็โยนขึ้นมา..อีวจะช่วย

(เสียงเล็กรองเท้าดังกุกกัก เสียงไกรสรเดินไปมา)

ไกรสร ว่าไง เจอไหม..นั่นไง..ข้างนั้นนะ..รูปร่างแป้นคู่ไหน..คงใช่แน่..อ้าว..ไม่มีหรือ
คู่ข้างนั้นสิ..แน่ ..มันกองสุมกันแป้นเขาเลากาที่เคียว

แจ่ม รองครับ..นี่ครับ..ข้างนี้ มีแห้วครับ

ไกรสร ส่งมา ..อีวคุณเอง..(รับมาตรวจ) ใช่แล้ว..ไอ้ข้างนี้แหละ..นี่มันหนังอะไร..
หนังหมูเสียว้ย..ไม่ได้ถูกน้ำมันสนนาน..เอาละ..ขึ้นมาระดะ..เร็ว เอาไปที่บนหาด

(เสียงโศกลงน้ำ ท้องน้ำไปหาด)

ไกรสร จ้า ลื้อลองไปสวมเท้าเสียเล่าสิ..(เดินไป) อ้าวว่าคงเป็นของไอ้เสียนี้แน่..เออ..
ลองสวมดู..ลื้อชักขามันขึ้น..อีวจะลองสวมดูเอง..เอ๊ะ ไม่ได้เรื่อง..เสียมันตื้นเล็ก
นิกเดียว..ไอ้มันสำหรับคนตีนโต..เอาไปลองพวกนั้นดู..ลองนายพันก่อน (เว้นระยะ
เดินเข้าไปหานายพัน) ของใคร ของลื้อไซ้ไหม

ไกรสร ไม่ใช่

ไกรสร ไม่ใช่ของลื้อ ลองสวมดูก่อน (ทอดระยะ) บ๊ะ..ไม่ยกเข้า..ไอ้ลื้อมันตีนโตพิลึก
ยังกะตีนยักษ์..ทีนี้จะเอาใครลองละ..เอาขุนเสนาดีกว่า..พี่ขุนครับ..ลองหน่อย..
ลองให้ผมดูหน่อย..นี่ของพี่ขุนไซ้ไหม ?

ขุนเสนา ไม่ใช่

โกรส อย่าเพ่อปฏิเสธ เร็วนัก รู้ไฉนใจว่าไม่ใช่ นี่ ผมจะบอกให้ รองเท้าข้างนี้มีรอยเท้า
ที่สน รอยเท้านี้เหมือนกับรอยที่ผมได้ไว้ที่หน้าตางค์คุณว่อง คนช้ำคุณว่องมันสวมรอง
เท้าข้างนี้ ช้ำแล้วมันก็ไปหลุด ราน้ำคงมาจากหน้าตางค์ของหน้าของคุณว่อง มันเหยียบ
ลงไปบนดิน ดินมันเปียก ก็เลยทิ้งรอยไว้ รองเท้าข้างนี้จะพิสูจน์ว่า ใครเป็นคนช้ำ
คุณว่องตาย ท่านขุนรู้ไหมว่ามันเป็นรองเท้าของใคร

ขุนเสนา ผมจะไปรู้ไฉนใจ แต่ไม่ใช่ของผม

โกรส ไม่ใช่แน่หรือครับ เอา นั่นสองใส่คู่ เร็ว แจ่ม ยกขาท่านขึ้นขึ้น เอ้อ ฝอย ลองสวม
เข้าไป...เป็นใจ...พอดีไหม

(คนตรี)